

дѣлява тругы-ты языци съ потрѣбны рѣчи.

Честь-та на тридесять-ты учителя ипо него похвала-та на Гръци-ти I. Г. Л. за укоръ на нашый языкъ подказвать ни, че той въ различни мѣста си говори различно. Съ това можяше да ся вокаже яыкъ-тъ ни долвиъ, ако да ся говоряхъ другы-ты языци по свѣта еднакво по всичко-то пространство, дѣто живѣять оии, ктито ги употрѣблявать. А то на-противъ гландаме, че всякой языкъ има мѣстны нарѣчія и поднарѣчія а въ различни мѣста различни изговори. И неможе да бжде друго-яче: мѣсто-то, работы-ты, поминѣкъ-тъ, потрѣбы-ты и толкова другы обстоятелства въ живо-та на человекы-ты имжтъ голѣмо втїаніе на изыка и докарвать го да ся измѣнява различно. Много-ученый отъ много учителя, ако незнае другы, иѣкои языци и ако не е ходилъ по свѣта, да отбере какъ говорятъ въ различни мѣста Французи-ты, Нѣмци-ти, Ингелизи-ти и другы народы; то не е личень поне, какъ ъворять негови-ти Гръци въ Пловдивъ и Станимакъ, въ дѣѣ мѣста два часа едно отъ друго далечь, та едни-ти толкова ся присмивать на другы-ты. Единъ кзыкъ може да ся пише отъ всичкы-ты еднакво, а никакъ не може да ся говори еднакво. Само учечи-ты, които сж учили единъ языкъ по книгъ, само ти можтъ даго говорятъ